

Udøvelse kunne foreskrives; Bestemmelserne, som foreslaas her, ere ikke særlig afvigende fra dem, der nu gælde ifølge Loven af 5te Maj 1888. Der er dog paa flere Punkter naaet en klarere Affattelse, ligesom der er taget Hensyn til de Erfaringer, man har indvundet, og man har dertil indført adskillige ny Bestemmelser, dog af mindre vigtig og omfattende Natur.

Kapitel 4 handler om Fiskerikontrollen. Den bestaar for Tiden af 2 Fiskerikontrolører og 3 Assistenten. Folketinget har foreslaaet, at der foruden dette Kontrolpersonale tillige skulde anstattes en fgl. udnævnt Fiskeriinspektør. En saadan Embedsmand vil, hvis det maatte lykkes at finde en dertil skikket Person, vistnok kunne virke til stort Gavn.

3 Reglerne om Straf og Baatale er der foretaget enkelte mindre Ændringer, saaledes med Hensyn til Konfiskation af ulovlige Redskaber, ligesom ogsaa offentlig Baatale er foreslaaet anvendt i videre Omfang end hidtil.

Jeg tror nu, at jeg har nævnt de væsentligste af de Punkter, paa hvilke det foreliggende Lovforslag adskiller sig fra den gældende Lov, og jeg skal derefter afslutte mine Bemærkninger med den Udtalelse, at ihvorvel der jo, naar Talen er om et Lovforslag af en saa omfangsrig Art som dette, og som navnlig ogsaa har at gøre Interesser, der til Dels ere modstridende — saaledes Baad-fiskernes Interesser mod de Interesser, der særlig knytte sig til fasttaagende Redskaber — kan findes enkelte Punkter, med Hensyn til hvilke man kan tænke sig en mere fuldkommen Løsning af den foreliggende Opgave, saa tør jeg dog udtale, at Lovforslaget, saaledes som det foreligger fra Folketingets Haand, betegner et saa væsentligt Fremskridt fra den nuværende Tilstand, at Saltvandsfiskeriet, hvis det foreliggende Lovforslag bliver til Lov, i en overstuelig Fremtid vil være stillet under særlig gunstige Udviklingsbetingelser. — Jeg skal derfor tillade mig at anbefale Lovforslaget, saaledes som det foreligger, til Landstingets velvillige Behandling.

Breinholt-Bandborg: Man vil vistnok endnu mindes, hvorledes den nugældende Fiskerilov i sin Tid jages gennem dette Ting. Jeg kan næsten sige, at det var med et ganske utroligt Pres, at Behandlingen her i sin Tid foregik, og jeg tror, at i alt Fald de ærede Medlemmer, som den Gang havde Sæde her i Landstinget, endnu ville have dette Pres i mindre behagelig Erindring. Jeg skal i saa Henseende blot minde om, at Lovforslaget Lørdagen den 26de

Marts 1888 kom til 1ste Behandling hos os, og samtidig forelaa der til Behandling og blev behandlet en saa vigtig og indgribende Lov som Postloven, ikke at tale om, at Finansloven ogsaa nærmede sig sin endelige Behandling, og at Rigsdagen for visse Aarsagers Skyld den Gang maatte hjemsendes senest den 1ste April. Landstinget nødsagedes altsaa til at behandle denne Lov paa en ualmindelig hastig Maade. Allermest skulde man maaste mindes, at Margarinekrigen samtidig den Gang stod i sin Ungdoms fjerreste Flor, en Krig, der netop i de samme Dage udkæmpedes i et Fællesudvalg. Til Trods for disse i de aller sidste Dage af Marts Maaned sammenhøbede Love fandt Landstinget det at være sin Pligt hastigt at vedtage denne meget omfattende Lov. Nu vil jeg ikke paastaa, at Hastværk altid er Lastværk, men saa meget tør jeg nok sige, at denne i Hast gennemførte Lov ikke har kunnet glæde sig ved nogen ualmindelig Anerkendelse, tværtimod, og jeg tror derfor, at man maa være den ærede Landbrugsminister virkelig erkendelig for, at han har søgt at give den en Afløser, som jeg for mit Vedkommende i alt Fald tror at turde lykønske den ærede Minister til, at det er lykkedes ham at gennemføre i det af ham forelagte Lovforslag i den Stikelse, i hvilken det nu foreligger for os, som jeg, ligesom den ærede Minister nys udtalte, tror at kunne sige betegner et ikke ringe Fremskridt paa mange Omraader, og som derfor ligesom af hans ogsaa vil være ledsaget af mine bedste Ønsker om, at det maatte lykkes at saa gennemført i denne Samling.

Denne Anerkendelse af Lovforslaget forhindre imidlertid ingenlunde, at jeg kan finde Punkter i Lovforslaget, hvor jeg nærer stor Tvivl, om man har været heldig nok til at finde det absolut rette. Blandt disse Punkter skal jeg allerførst nævne § 6, Aalegaardsparagraffen. Jeg skal med Hensyn til denne Paragraf villig erkende, at Rystejernets Ret til at sætte Aalegaarde er bevaret saa godt som vel tænkelig i Teorien i alt Fald, idet Paragraffen i første Linie af 2det Stykke fort og høndigt siger: „Ret til Fiskeri med Aalegaarde tilkommer udelukkende Ejerne af Rysten“. Og i samme Stykkes Slutning bevares den nuværende Bestemmelse mod Røvfiskeri i Nærheden af Aalegaardene paa samme Maade som i den nugældende Lov, idet det forbydes at udøve Fiskeri i saadan Nærhed af Aaleruserne, at det skader Fiskeriet med disse. End yderligere bliver denne Bestemmelse ikke lidt forbedret ved en hel Række af Bestemmelser i de følgende Stykker, idet der gennem et Aalegaardsnævn, som den